

MINISTERSTVO VNÚTRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

KANCELÁRIA MINISTRĀ VNÚTRA SR

tlačový odbor

Pribinova 2, 812 72 xxxxx

KM-TO-2018/002985-008

xxxxx, 20.03.2018

R o z h o d n u t i e

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „povinná osoba“) v konaní podľa zákona číslo 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“), podľa § 3 ods. 1, § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií a podľa § 32, § 46 a § 47 zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)

n e v y h o v u j e

žiadosti xxxxx, xxxxx, xxxxx xxxxx (ďalej len „žiadateľ“) o sprístupnenie informácií, ktorá bola povinnej osobe doručená z e-mailovej adresy rufo@mail.chcemvediet.sk dňa 12.03.2018 a zaevidovaná pod č. KM-TO-2018/002985. Žiadateľ vo svojej žiadosti o informácie požadoval sprístupnenie informácií:

„ 1)skeny škartačných protokolov za obdobie 25.2.2018 až 12.3.2018 2) skeny návrhov na vyradenie (podľa § 20 zákona o archívoch a registratúrach), predložených v období 25.2.2018 až 12.3.2018 3) skeny rozhodnutí o návrhoch na vyradenie, vydané v období 25.2.2018 až 12.3.2018. “

Povinná osoba **nevyhovuje žiadosti o informácie v celom jej rozsahu**, pretože požadovanými informáciami nedisponuje.

Odôvodnenie

Dňa 12.03.2018 bola povinnej osobe doručená žiadosť o informácie, v ktorej žiadateľ požadoval informácie citované vo výroku tohto rozhodnutia.

Vyhodnotením podania podľa materiálnej základne povinná osoba konštatuje, že toto bolo učené elektronicky, disponuje údajom o subjekte žiadateľa a adrese sídla, údajom o adresátovi, rovnako konkretizáciou žiadanej informácie, ako aj navrhovaným spôsobom jej sprístupnenia.

Preto možno konštatovať, že podanie splnilo matériou aj formou náležitosti žiadosti podľa § 14 ods. 1, ods. 2 zákona o slobode informácií. Podľa materiálnej základne žiadosti a zisteného skutkového stavu bol zároveň potvrdený status povinnej osoby, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Povinná osoba primárne vykonala šetrenie skutkového stavu veci v nadväznosti na jej predmet spôsobom, ktorým to predpokladá § 32 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Výsledkom tohto postupu je zistenie, že povinná osoba, požadovanými informáciami nedisponuje.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Z uvedeného znenia ustanovenia a na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že predmetný odsek obmedzuje okruh informácií na tie, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Z tohto dôvodu povinná osoba nie je povinná sprístupňovať informácie, ktoré sú síce požadované žiadateľom, avšak ktoré v momente podania žiadosti neexistujú.

V súvislosti s meritom žiadosti povinná osoba vykonala šetrenie v zmysle § 32 ods. 1 správneho poriadku za účelom zistenia existencie požadovaných informácií a došla k záveru, že informácie požadované a žiadateľom špecifikované ako cit.: *škartačných protokolov*“ nie je možné sprístupniť, nakoľko pojem „*škartačný protokol*“ neexistuje a všeobecné záväzné právne predpisy na úseku správy registratúry problematiku súvisiacu s týmto pojmom neupravujú. V súvislosti s požadovanými informáciami špecifikovanými v bodoch 2 a 3, vzhľadom na ich všeobecnú formuláciu, povinná osoba uvádza, že požadované informácie nie je možné sprístupniť, nakoľko požadované informácie sa týkajú veľmi obširnej činnosti vecného odboru a nie sú obsiahnuté v ucelenom, jednotnom spise. Sprístupnenie požadovaných informácií v bodoch 2 a 3 žiadosti by si vyžadovalo zhromažďovanie, spracovávanie (skenovanie) veľkého množstva dokumentov, čo by predstavovalo enormnú administratívnu záťaž a tieto úkony by prekročili rámec jednoduchej operácie. Na takúto činnosť povinná osoba ani nie je v zmysle zákona o slobode informácií a vyplývajú z aplikačnej praxe súdov Slovenskej republiky povinná. Na základe vyššie uvedených skutočností preto povinná osoba došla k záveru, že požadované informácie nemá k dispozícii.

Takýto právny názor je reflektovaný v čl. 5 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/98/ES o opakovanom použití informácií verejného sektora, ktoré patrí podľa Prílohy k zákonu o slobode informácií k právne záväzným aktom Európskej únie, ktoré boli do tohto zákona prebraté. Podľa uvedeného ustanovenia, cit: „*Subjekty verejného*

sektora však nie sú povinné vytvárať alebo upravovať dokumenty aby vyhoveľi žiadosti, ani nie sú povinné poskytovať výťahy z dokumentov, pokiaľ to predstavuje neprimerané úsilie prekračujúce rámec jednoduchej operácie. “.

K vyššie uvedenému tvrdeniu poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Sžo 190/2008 zo dňa 27. mája 2009, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol: „Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je v ktorej sa nachádzajú, alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o informáciách. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby“.

Vzhľadom na to, že v zmysle zákona o slobode informácií povinná osoba nie je povinná vytvárať informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú (informácia v bode 1 žiadosti) alebo spracovávať, resp. inak usporadúvať informácie podľa kritérií stanovených žiadateľom (informácie v bodoch 2 a 3 žiadosti), je potrebné konštatovať, že povinná osoba nemá požadované informácie k dispozícii

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií, osobami povinnými sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví, hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

V zmysle § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak nie je v tomto zákone stanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydat' orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa §47 ods. I alinea prvá správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade).

Na základe uvedeného skutkového stavu veci, jej právneho posúdenia a odôvodnenia, považuje povinná osoba svoje rozhodnutie za zákonné a odôvodnené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať rozklad v lehote 15 dní od jeho doručenia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Kancelária ministra vnútra, Pribinova ul. č. 2, 812 72 xxxxx. Rozhodnutie je po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov preskúmateľné súdom.

V Bratislave, 20.03.2018

Mgr. Iván Netík
riaditeľ tlačového odboru
kancelárie ministra vnútra SR

Rozhodnutie dostane:

XXXXX XXXXX XXXXX

XXXXX XXXXX